

Korányi pénzügyminiszter a genfi tanácskozásról.

Budapest, szeptember 20. *Korányi* Frigyes báró pénzügyminiszter genfi utjáról a következőket mondotta:

— Genfből a legjobb benyomásokkal tértem haza. Megállapíthatom, hogy mindazok az eredmények, amelyek a szanálási akció eddigi tartama alatt elértünk, teljes elismeréssel találkoztak, mindenütt a legnagyobb jóindulattal fogadtak bennünket. Magyarországot egyébként odakint kitűnően ismerik már és optimizmussal tekintenek az elé a nehézségek elé, amellyel a magyar mezőgazdaságnak még meg kell birkóznia. A nehézségek csak átmenetieknek tekinthetők és legnagyobbbrészt az általános tökeszegénységre

vezethetők vissza. Hozzánk is eljő majd a külföldi tőke, mert a bizalom már teljesen helyreállt Magyarországra. Ezt a szilárd bizalmat tartom a szanálási akció egyik legjelentősebb eredményének. Ami az orosz-magyar gazdasági egyezménynek gazdaságpolitikai részét illeti, Magyarország részére egyik legfontosabb feladat az, hogy kiépítse külföldi gazdasági összeköttetéseit. Ez nemcsak a Népszövetség egyik legfőbb követelése, hanem a mi érdekünk is, mert normális gazdasági élet idebenn nem fejlődhet ki, ha a szükséges külkereskedelmi kapcsolatok hiányoznak.

Meg kell semmisíteni a sérelmes kereseti adókivetést.

Szeged, szeptember 20. A kereseti adó kivételére vonatkozó fizetési meghagyásokat a városi adóhivatal már nagyrésztben kikészítette. Az aranykoronában kivett adóösszegek oly példátlanul magasak és elviselhetetlenül súlyosak, hogy az adóközönség minden rétegében a legnagyobb fokú felzúdulást és elkeseredést váltottak ki. A kivétel nélkül minden egyes adózóval szemben teljesen elhibázott, tájékozatlan és feltevéseiben lehetetlen adó-kivetés ellen a felszólamlási bizottság orvoslást nem nyújthat, mert e bizottság kénytelen lenne minden egyes adózó adóját újból megállapítani. Egyetlen orvoslás, ha a pénzügyminiszter az egész kereseti adókivetést megsemmisíti és a pénzügyi hatóságot új eljárásra utasítja.

A Kereskedők Szövetsége az egybegyűjtött adatok birtokában a sérelmes kereseti adó-kivetés ellen folyó hó 28-án, vasárnap délelőtt tiltakozó nagygyűlést tart, amelyen a társérdekképviselőkkel karöltve a sérelmes kivételi eljárás revízióját fogja követelni.

A sérelmes adó-kivetés dolgában dr. Bodnár Géza törvényhatósági bizottsági tag a szeptemberi közgyűlésen a következő interpellációt intézi a polgármesterhez:

1. Hajlandó-e a polgármester ur vizsgálat

tárgyává tenni és vizsgálatának eredményéről a törvényhatósági bizottságnak jelentést tenni, hogy a városi alkalmazottaknak s illetve a tanács által választott összeíró bizottságnak milyen része van az 1924. évi általános kereseti adó felületes, az adózó polgároknak nemcsak adóköteles jövedelmét, hanem egész vagyonát meghaladó összegekben való kivételében?

2. Hajlandó-e oly irányú intézkedéseket fogantatni, amelyek elősegítik a város polgársága eme nagy sérelmének orvoslását?

3. Hajlandó-e a jövőben a város tanácsa útján a pénzügyigazgatóság elé oly javaslatot terjeszteni, mely szerint minden foglalkozási ág s illetve a rokonfoglalkozási ágak részére külön összeíró-bizottságok alakíttassanak?

Itt említjük meg, hogy a kereseti adó szokatlanul sérelmes kivételének kérdéséről — amely a közönség számottevő részét a legközvetlenebbül érdekli — mai számunkban figyelemreméltó cikket közlunk dr. Barta Dezső ügyvéd-től. Ugyanerről a fontos kérdésről cikket kapunk dr. Szekerke Lajostól és Fischer Marcel-től. Érdekes közleményeiket legközelebb szintén közreadjuk.

Szegediek sikere a bécsi világkiállításon.

Szeged, szeptember 20. (Saját tudósítónktól.) A siker nem éppen most aktuális, hanem 51 év előtt, 1873-ban volt az. Régi iparosok nevét eleveníti föl a város levéltárából előbukkant régi irás, a mai generáció a javarésze nem emlékezik. Liptay Pál, aki magát „a szegedi kiállító világjárati képviselőjének” nevezi, beszámol a hatóságnak s jelentése a közgyűlés elé is kerül, amely az irást „a képviselő lelkiismeretes és buzgó eljárásának tanúsága megőrzése végett” elhelyezi levéltárába.

— Nem tartom szükségesnek ecsetelni — mondja Liptay — azon általános zűrzavart, amely azon időben a világjárati palotában uralkodott. A tömegesen érkezett máhák sokasága, azon tapintatlanság, mely különösen a magyar osztályt rendező egyéneknek annyira jellemezte, megnehezíték a gyors rendezést.

Május elsején nyílt meg a kiállítás, a szegedi holmik elhelyezése mégis június végéig tartott. De az elhelyezés kedvező volt, a tárgyak magukra vonták a közönség figyelmét.

Ezt a munkát legkeserűbb napjainak nevezi Liptay.

— A magyar királyi bizottság intézkedései, mondja, folytonos pörlekedésre és reklamációkra adtak okot s a legerélyesebb föllépést kívánták... Szeged városának és kiállítóinak részvétele a világjáraton oly áldozatkész volt, hogy egész Magyarországon példaszerű leend s legnagyobb elismerésre méltó a jelenben. Buda városa is csak harminchétt tétleges kiállítóval vett részt a bécsi világjáraton, míg Szeged városa negyvenkét bejelentett kiállító közül harminchattal. Ugyazintén legnagyobb elisme-

rest vívott ki magának Szeged iparos kiállítóival szemben, mert nincs város, mely kiállítóinak azon anyagi pártfogást, segínyt nyújtotta volna, mely iparosait oly kedvezményekben és előnyökben részesítette volna, mint Szeged. Ezen adatokat illetőleg csakis az erdélyi száz városok lépnek föl mint versenytársak.

Haladsi érmet nyert: Auer József (órás), Brauswetter Vilmos (órás), Golyósy Gusztáv (vasipar), Hanner Márton (ruházati, fonóipar), Zombory István (vasbutorok), Patzauer Miksa (élelmezési ipar), Kéry János és Ida (vetemények), Rainer Ferenc (faipar), Hradzil Ede (fegyverek), Tóth Sándor (hangszeripar).

Elismerési díszokmányt kaptak: Ádám Ferenc (ruházati stb. ipar), Brauswetter János (órás), Csikós Ignác (takaréktűzhelyek), Deutsch Ábrahám (bőripar), Eichinger Károly (gépészet), Fodor István (ruházati stb. ipar), Lausévi és Stojkovic (élelmezési ipar), Kiss Márton (vegyszeripar), Nigrényi Pál (saját találmányu lakai), Oblát és Társa (élelmezési ipar), Pick Mór (élelmezési ipar), Szirák József, Zombory Mihály (takaréktűzhelyek), Szegedi gyártelep (bor-szesz), Tápe község (néprajzi tárgyak).

Megemlíti Liptay, hogy a Mannsberger Samu és Petrovics Milos által felküldött szemfödöket nem akarta a bizottság kiállításra elfogadni, mivel mellőztek minden olyan tárgyat, amely halotti szertartásra emlékeztet. Majd bolond lesz a mulatós Bécs, hogy kacérkodik a halállal! Azonban a néprajzi osztályban mégis tüvegszék-renybe tették a szemfödöket.

Épp így nem kapott helyet Oltványi Pál gobelin képe.

— Történ'ek, mondja Liptay, a valóban óriási munkánál oly tévedések, hogy pl. oly kiállító-nak is adtak jutalmat, aki ki sem állított, egy kiállított tárgyat háromszor is jutalmaztak, míg mászt egészen elfelejtettek.

Érdekes annak magyarázata, hogy miért nem kapott díjat a többi szegedi kiállító.

Szalay Józsefné szappana igen kitűnőnek találtatott, de miután nemcsak a minőség, hanem az árak is mérvadók voltak, az összehasonlításnál nem lettek versenyképesek.

Bainville János és Nagy Lajos mérnök urak rajzai az építészet terén oly sokat nyújtó tár-latón tulversenyeztettek.

Harcza András csizmája remekmű ugyan a maga nemében, de sokkal szokatlanabbnak és újabbnak tűnt föl a nemzetközi jury előtt, sem-hogy arról ítéletet mondani lehetett volna, bár az általa utólagosan felküldött és sajátkezűleg rajzolt gazdag tartalmu árjegyzéket, az életre-való gondolatért, nagy elismerésre méltatták.

Bittó István lakat-találmánya elég életrevaló gondolatnak bizonyult, de nem eléggé fontos-nak arra nézve, hogy egy nemzetközi jury jut-alomban részesítse. Kiállított tárgyát elkérte az iparmúzeum.

Weltner Márton és Keppich Alajos urak pap-rikája felkeltette a figyelmet, azonban a terme-lőre fektetve a főszű, nem lehetett jut-al-mazni a kereskedőt.

„Vasas József bundája is nagyon tul lett szárnyalva”, különösen a miskolci és kecske-méti iparosoktól.

Az anyagi eredmény rossz volt.

— Krach, kolera, rozéda, rossz termés elég ok, hogy a vásárlási kedv megszűnjék. Nem-csak Szeged és Magyarországnak, hanem min-den államnak kiállító — gyer kivétel — re-mek tárgyaiknak legnagyobb részét visszavitték hazájukba. Azért történtek szegedi vonatkozású vásárok. Auer József egyik kitűnő órája kül-földre adatott. el. Rainer Ferenc hordói a gyö-nyörü tiszta munka miatt mind eladták. Ádám Ferenc egyik pár gyönyörü himzett cipőjét her-ceg Worancsikoff vitte Varsóba. Szalayné szap-pana is elkelt. Eichinger Károly rostáira érke-ztek megrendelések, épp úgy tarhonyára és pap-rikára. Tápe község sok gyékényrendelést kapott, kiállított példányait az országos iparmúzeum kérte el.

Panaszkodik végül Liptay, hogy a szállítá-snál milyen drágák a csomagolási kellékek. Egy zsup szalma 50 kr, egy kis köteg széna 1 frt, egy konc papir 40—50 krajcár.

Cseh vélemény

a magyar-orosz összeköttetésről.

Prága, szeptember 20. A Prager Presse-nek jelentik Moszkvából: Szovjet-Oroszország és Magyarország rendes diplomáciai kapcsolatának felújítása hosszas bécsi és berlini tanácskozások eredménye. Itteni körök azért tulajdonítanak ennek a ténynek jelentőséget, mert az áttörését jelenti a középeurópai államok zárkózottságá-nak, melyek a szovjet-köztestársaságok szövetsé-gével még semmiféle normális viszonyba nem léptek. Moszkvában hajlanak arra a feltevésre, hogy a magyar elismerés következtében a többi középeurópai állam elismerésének feltételei most egy további fokkal gyarapodtak. Politikai szov-jetkörök azt remélik, hogy a legközelebbi el-ismerés valószínűleg Jugoszlávia részéről tör-ténik meg, melynek külpolitikája a Radics-pártnak a kormányba való belépésével bizonyos változáson ment át.

Révész táncintézet Kass-szálló 1. em. nagyterme. Diaktanfolyam október 2-án meg-kezdődik délután 6—8-ig. Gyermekek, didk és esti tanfolyamok. Az összes modern táncok. Exkluzív csoportok. Magánórák. Ritmikus tánc. Beiratás szeptember 27-1ől naponta dél-előtt 11—12-ig és délután 5—6-ig a szálloda halljában.

343

Részletfizetésre

férfi-, női- és gyermek-

ruhákat,

felöltöket, átmeneti és téli kabátokat, szörme-bundákat raktárról és mérték után is szállít:

BLAU IGNÁC Szeged, Kelemen-utca 5. sz.

Angol uri szabóság.